

deník

www.denik.cz

FOTBALOVÝ deník

26. ročník McDonald's Cupu

**McDonald's
Cup 26. ročník**

EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR

Patron turnaje Martin Vitík: Stopera ze mě udělali až ve Spartě

UNIKÁTNÍ KVÍZ

Největší, nejznámější. Vyzkoušejte si, co víte o McDonald's Cupu

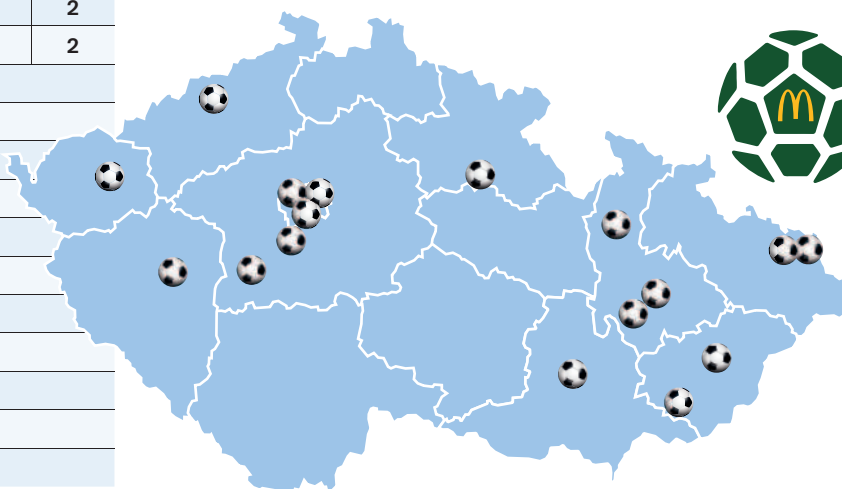
FINÁLOVÝ PROGRAM

Svátek fotbalu se vrací do Teplic. Co chystají organizátoři?

Nejúspěšnější školy v historii McDonald's Cupu

ZŠ Marjánka, Praha	3
ZŠ Janouškova, Brno	3
ZŠ J. Šoupala, Ostrava	3
ZŠ Sever, Hradec Králové	2
33. ZŠ Terezie Brzkové, Plzeň	2
ZŠ Sportovní, Uherské Hradiště	2
ZŠ Eden, Praha	
ZŠ E. Valenty, Prostějov	
ZŠ Klegova, Ostrava	
ZŠ Sluneční, Šumperk	
ZŠ Davle	
ZŠ Kbely, Praha	
ZŠ Březové Hory, Příbram	
ZŠ a MŠ Veselá	
ZŠ Kolová	
ZŠ Na Stínadlech, Teplice	
ZŠ Heyrovského, Olomouc	

Co jsou na jaře témata v každé základní škole? Přijímačky, prázdniny a McDonald's Cup. Právě největší fotbalový turnaj letos napíše už 26. pokračování. Pro zajímavost: poprvé se uskutečnil v sezoně 1997/1998. Někde ještě na škváře, v jiném formátu než dnes. Nový směr McDonald's Cup nabral v roce 2003, kdy byl premiérově dekorován celkový šampion (tehdy ZŠ Heyrovského z Olomouce). Od té doby popularita akce roste a roste. Ve speciální infografice Deníku se dozvíte, které školy jsou ty nejúspěšnější v historii turnaje.

**McDonald's
Cup 26. ročník**

Malá škola, velký triumf. Jak to dělají v Kolové?

ROMAN CICHOCKI

Malý klučina si oblékne dres Barcelony, na zádech svítí jméno Lamine Yamal. A začne kouzlit s míčem. Hned vedle jiný prcek, v jiných barvách pyšně ukáže na název Ajax. Ne, nejsme v Lize mistrů, takhle to vypadá na tréninku fotbalové party z Kolové.

Neveliká obec z Karlovarska je zajímavá především proto, že loni ovládla McDonald's Cup. Ještě skoro po roce jsou učitelé, trenéři i děti plni nadšení.

„Byli jsme historicky první z Karlovarského kraje na bedně a hned jsme získali trofej. Přivítání po příjezdu bylo skoro stejné, jako když přiletěli hokejisté z Nagana,“ usmál se Martin Míček, šéf zdejšího klubu, jenž v rámci turnaje pomáhá škole jako kouč.

Kolová triumfovala v kategorii malotřídek. Někteří pamětníci už museli skočit jinam, do šesté třídy a školu opustili. Zážitků však mají na dlouhou dobu. „Byla to paráda, i díky skvělé partě. Líbil se nám také hotel, kde jsme byli na Svátek fotbalu ubytováni. Měl herní zónu a snídaně i večere byly super,“ zavzpomínal Adam Kurfürst.

ŠAMPIONI ZE SVÁTKU FOTBALU. Kolová má školu o pěti třídách, i tak ovládla McDonald's Cup. V kategorii malotřídek. Foto: Deník/Roman Cichocki

Jaké je tedy tajemství úspěchu? Tělocviků vládne fotbal. „Škola mě požádala, jestli bych jim pomohl. Už třetím rokem s nimi jezdím a dělám jim na turnaji trenéra. Žáda mi kryje Ivana Stará, pedagožka z místní základní školy. Já se starám o fotbalovou stránku. Školáci, to jsou všechno fotbalisti. V Kolové je ovšem škola jen do páté třídy a pak se rozutečou. Někteří přejdou na gymnázium a většína z nich jezdí do Varů,“ uvedl Míček.

Spolupráce mezi školou a klubem funguje velmi dobře. „V současné době máme dětí strašně moc. A bude jich ještě víc, protože se zde bude stavět asi padesát nových baráků.“

Obec se zhruba 900 obyvateli loni vyhrála celorepublikový turnaj díky tomu, že se sešla generace vynikajících hráčů.

„Poprvé – v roce 2022 – jsme začali turnaj takzvaně na kukačku, to nás velké školy ještě porazily. Žáci byli ještě prckové. Ten další rok, to jsme už měli

silný ročník. Čtvrtáci byli výborní a ve finále v Uherském Hradišti jsme prohráli jediný, blbý zápas. Dříve, když prohráli jeden zápas, se sespali. O rok později už byli vyspělí a řekl bych, že jsme vyhráli suverénně,“ zmiňuje kouč a funkcionář klubu, jenž má ve svém názvu slavné jméno Ajax.

Letošní ambice? „Cíl je jasný, dostat se do Teplic, a pak se uvidí. Nechci házet flintu do žita, ale osm hráčů odešlo, jsou už starší. Zůstalo pět a doplnily je další děti. Takže teď do toho jdeme s mladšími de facto na zkušenou. Příští rok nám dorostou a zase by mohl přijít úspěch,“ zmínil.

Početné dětské základně se v klubu věnuje spolu s trenéry, jimiž jsou Karel Mourek, Miroslov Veselý, Milan Brodecký a nově i Marek Mikeš.

Mimochodem, v Kolové hrají fotbal i malé slečny.

Jedna z nich, Míša Hurbánová, oblékne s nadšením dres pro McDonald's Cup i letos. „Loňské vítězství bylo dobré. Byly jsme v týmu dvě holky a bylo to v pohodě. Letos jedu také, opět s další holčinou, ale tentokrát jinou. Těším se, až budu hrát fotbal, docela hodně. Také mě baví plavání a angličtina,“ řekla žákyně čtvrté třídy.

Svátek fotbalu se vrací do Teplic. Řepka líčí: Je to srdeční záležitost

FRANTIŠEK BÍLEK

V červnu budou mít vzorné děti z těch nejlepších fotbalových škol v zemi (ne)plánované volno. Důvod? Pojedou fandit do Teplic. Právě lázeňské město letos převezme svátek jménem Svátek fotbalu. Tady, na obřím stadionu Na Stínadlech, se po dva dny uskuteční finálový turnaj McDonald's Cupu.

„Čekám zábavu doprovázenou velkou dávkou emocí,“ uvedl v rozhovoru pro Deník Rudolf Řepka, šéf FK Teplice a dlouholetý funkcionář.

Jak sám dodal, dobře si pamatuje Svátek fotbalu z roku 2012. Na sever Čech přijel Petr Čech. „Já tehdy vzal na stadion vlastní děti. Fotka s hvězdným brankářem nám dodnes visí na stěně,“ prozradil.

Loni Hradec Králové, předtím Slovácko... Bojovali jste, aby Teplice znovu hostily finále, a staly se tak tím pomyslným hlavním městem mládežnického fotbalu?

Ano! Historicky bylo vždy cítit, jak má náš klub turnaj v oblibě, jak prestižně jej bere a jak mu záleží na úspěchu celé akce. Nejsem rozhodně sám, kdo tady bere tento turnaj jako srdeční záležitost. Myslím, že Svátek fotbalu se velmi rád vrací do Teplic nejen kvůli vyhovující infrastruktuře, ale také díky fantasticky fungující organizaci.

Co všechno musíte stihnout a připravit?

Přehledný program Svátku fotbalu

PONDĚLÍ 2. ČERVNA 2025

- 13:15** Slavnostní nástup týmů kategorie A a B na hlavním stadionu
- 11:00 – 18:00** Fanzóna
- 14:00 – 17:00** Utkání v základních skupinách na hlavním stadionu a tréninkovém hřišti
- 17:00 – 18:00** Utkání o umístění na hlavním stadionu a tréninkovém hřišti (kat. A, B)

ÚTERÝ 3. ČERVNA 2025

- 8:30 – 9:15** Slavnostní nástup týmů kategorie A, B a M na hlavním stadionu
- 9:30 – 12:50** Utkání o umístění na hlavním stadionu a tréninkovém hřišti (kat. A, B, M)
- 9:30 – 13:30** Fun Zóna
- 10:00 – 15:25** Živé vysílání Radiožurnálu Sport – R-stream
- 13:10 – 13:50** Exhibiční zápas týmu osobností a týmu McDonald's
- 13:55** Přímý přenos Oneplay Sport
- 14:05 – 15:55** Finálová utkání turnaje na hlavním stadionu
- 16:00** Slavnostní vyhlášení vítězů

Radost šampionů aneb Když Na Stínadleh přijel i Petr Čech. Tak vypadal Svátek fotbalu v Teplicích v roce 2012. Foto: Deník

Asi všichni pochopí, že není legrace uspořádat tak velký turnaj. Velmi pomůže, a takto jsme to i plánovali, že naše áčko již bude mít po sezoně. Následně se budou muset na dny, kdy bude probíhat bitva o cenný pohár a umístění, vyklidit kabiny béčka, dorostu i žáků. Ale neděláme to poprvé.

Turnaj bude opět probíhat i na vedlejší ploše zvané Mexiko?

Náš areál je naprosto ideální, co se zázemí týče. Nejklíčovější je rozhodně hlavní plocha AGC Arény, která je pro účastníky, tedy pro hráče i trenéry, nejpůsobilější. Přeci jen si na této ploše nemůže zahrát každý; pro některé to může být poprvé a naposledy v životě. A ano, pro turnaj se bude intenzivně využívat také sousední tréninkové hřiště. Pro různé atrakce a dovednostní disciplíny se pak půjde na hřiště s umělou trávou, kde si bude moci zadovážet jak účastník turnaje, tak fanoušek z řad rodičů a také školáků, kteří přijdou utkání sledovat a povzbuzovat své hrdiny.

Domácím školám se v Teplicích při finálových turnajích nedařilo. Máte zprávy, jestli tentokrát je ve hře nějaký silný ročník, který by děsil soupeře?

Konkurence bude jako každý rok obrovská. Pro pořadající školu to není nikdy jednoduché. V kategorii 4. – 5. tříd určitě nasadíme ZŠ Edisonova, s nimiž intenzivně spolupracujeme. V mladší kategorii 1. – 3. třída rozhodneme o účastníkovi až po okresním či krajském finále.

Kalendář: Kdy a kde se hrají krajská finále McDonald's Cupu?

- 12** Pardubice, stadion Pod Vinicí
- 13** Jihlava, Sportovní areál Na Stoupách
- 14** Přerov, Stadion 1.FC Přerov
- 15** Zlín, stadion Vršava
- 16** Brno, Fotbalové centrum Brněnské Ivanovice
- 17** Ostrava, ZŠ J. Šoupala
- 18** Vlašim, Sportovní komplex Na Lukách
- 19** Neratovice, TJ Neratovice

- 20** Tábor, stadion FC Tábořsko
- 21** Liberec, stadion FC Slovan
- 22** Trutnov, stadion MFK Trutnov
- 23** Sokolov, areál FK Baník Sokolov
- 24** Praha, areál ABC Braník
- 25** Teplice, stadion FK Teplice
- 26** Praha, areál ABC Braník
- 27** Plzeň, 33. ZŠ Plzeň

Kompletní harmonogram a podrobnosti najdete na

Vitík: Táta mě pořád moc nechválí

MARTIN JŮZEK

Byl čtvrtek 22. října roku 2020. V Česku platil nouzový stav, Amerika řešila, co zase vyvedl Donald Trump... Tušíte, co jste ten den dělali? Obránce Martin Vitík to ví moc dobře. Oblékl rudý dres Sparty. Poprvé, ale zdaleka ne naposledy. Od utkání Evropské ligy s Lille, do něhož mladý bek zasáhl jen na poslední vteřiny (a který se hrál před prázdnou Letnou), se leccos změnilo.

Dnes je z Vitíka opora týmu. Hráč, jenž má podle uznávaného serveru Transfermarkt hodnotu 13 milionů eur (podle přepočtu přes 325 milionů korun). Reprezentant.

„Kdo ví, co by se dělo, kdyby ve Spartě nebyl Tomáš Rosický. Nevím, zda bych dostal šanci,“ prohlásil nyní 22letý stoper.

V exkluzivním rozhovoru pro Deník se rozpovídal o svých začátcích, přísném tatínkovi i roli patrona McDonald's Cupu.

Začnu malinko záludnou otázkou. Vzpomínáte si, jestli jste někdy dostal poznámku kvůli fotbalu?

Nevím, to asi ne. Byl jsem hodný (přemýšlí). Ale vlastně ano! Bylo to za ukecanost při hodině, samozřejmě jsme se bavili o fotbale.

Jaký byl váš nejoblíbenější předmět ve škole?

Tělocvik, to je jasné. Nejvíce jsme se těšili, když jsme měli dvouhodinovku a mohli jsme hrát s balonem.

Nechtěl jste si od fotbalu odpočinout aspoň ve škole?

Naopak. Vždy jsem se těšil, nemohl se dočkat.

Předpokládám tedy, že vám nestačily ani ty dvě hodiny, což je ostatně dodnes dotace na tělesnou výchovu.

Možná je to dáno okolnostmi, ale myslím si, že tělocviku je na školách málo. Když si vzpomenu, že už za nás se někteří spolužáci docela dost vymlouvali... Třeba zkoušeli, že si zapomněli tělocvik. Prostě se nechťeli hýbat, ať už byl fotbal nebo něco jiného. To nechápu.

Loni jsem se ptal Vaška Černého, který byl patronem minulého ročníku, na učení. Vyprávěl, že i díky brzkému odchodu do zahraničí teď umí pět cizích jazyků... Co vy a jazyky?

Angličtinu mám, myslím, dobrou. Studoval jsem v Praze anglicko-německou obchodní akademii, ale ta němčina je už horší, spíš jde o takové základy. Měl jsem individuální plán, už jsem byl ve Spartě.

Kdy jste si řekl: chci být profesionální fotbalista?

Asi právě když jsem přišel do Sparty. Odmala jsem měl sen, že bych hrál fotbal, ale posouvalo mě to, že mě to bavilo, ne nějaký cíl nebo snad tlak rodičů. Jak se mi dařilo, začal jsem tušit, že by z toho něco mohlo být. Teď k vám budu upřímný, tehdy jsem si neřikal, že budu hrát za Spartu. Doufal jsem, že se dostanu do ligy, ale přímo Sparta?

Jako kluk jste měl také nabídku ze Slavie. Jak se stalo, že jste v roce 2017 přestoupil do Sparty?

Byla mi bližší. Když jsem jezdil na turnaje, potkával jsem kluky ze Sparty. Lákalo mě poznat jejich tréninkové centrum na Strahově, to tady nikdo jiný nemá.

Bylo vám čtrnáct let. Povězte mi: co jste si tehdy říkal?

Přišel jste akorát v době, kdy se na Letné rozjel projekt internacionalizace. Tehdy to kouč Andrea Stramaccioni nezvládl.

Já vůbec netušil, jak to funguje. Byl to pro mě jiný svět, ti hráči byli tak daleko... Když to srovnám s tím, jak to funguje dnes, řekl bych, že je to určitě víc propojené. Kluci se znají, všichni se potkáváme na Strahově. Připomíná mi to skoro až rodinu.

David Lafata, Marek Matějovský i Tomáš Rosický a Josef Šural. Ti všichni nosili rudý dres v době, kdy jste tam přišel. Kdo pro vás byl symbolem Sparty?

Tomáš Rosický. Jak my byli se spoluhráči vyjukání, když jsme ho potkali...

Jako kluk jste prý býval docela dobrý útočník. Co to, že se z vás stal stoper?

Odmala jsem vystřídal snad všechny pozice. Rád jsem běhal, hrál jsem na křídle, v útoku. Do Sparty jsem přišel jako záložník. Pak jsem vyrostl a trenér Honza Kopáňko si mě zavolaal, jestli to nechci zkusit v útoku, nebo na stoperovi. Řekl jsem, že chci být čelem k bráně soupeře, chci mít přehled. Tehdy v dorostu se ze mě stal obránce.

První fotbalové krůčky jste udělal pod dohledem táty, doma v Králově Dvoře. Co to, že jste odtamtud šel sice do Prahy, ale „jen“ do Tempa, menšího klubu?

Táta říkal, že je důležité nejít hned do Sparty nebo Slavie.

Co ho k tomu vedlo?

Říkal, ať mám nějakou mezystanici. Abych se osamostatnil, ale ne pod tlakem. Měl pravdu. Naučil jsem se tam toho dost, taky dojíždět sám do Prahy.

Táta kopal divizi a potom vás také dlouho trénoval. Byl na vás hodně přísný?

Byl. Viděl, že to v sobě mám, chtěl ze mě dostat to nejlepší. Třeba ho dost rozzlobilo, když jsem se v zápase na něco, nějaký souboj vykašlal. Neřval ani nenadával. Vysvětloval, snažil se. Ale pochval jsem od něj moc neměl.

Dnes už chválí, nebo ne?

No... (úsměv). Moc ne. Už to tolik nehodnotí, když už, tak mu říkám, že jsme měli nějaké pokyny od trenéra a tak.

Kdo vás v kariéře – kromě táty – nejvíce ovlivnil?

Zase řeknu Tomáš Rosický. Kdo ví, co by se dělo, kdyby ve Spartě nebyl. Nevím, zda bych dostal šanci. On mi věřil, pořád mi věří. Máme, myslím, skvělý vztah.

Během turnajů jste potkával spoustu dalších osobností. Kdo na vás udělal největší dojem?

Petr Čech. Od něj jsem dostal diplom v rámci Svátku fotbalu. Bylo to poté, co s Chelsea vyhrál Ligu mistrů. Zázitek.

To se psal rok 2012, vy jste dal nejrychlejší gól turnaje. Pamatujete si to?

Samozřejmě. Naše škola tehdy na finále McDonald's Cupu postoupila poprvé, všichni si toho vážili. Hrál se na velkém stadionu v Teplicích... Ten diplom pořád mám, je tedy někde u rodičů, ale zůstal mi.

Klasická otázka na konec: Co byste poradil dětem, které by rády šly ve vašich šlépějích?

Bavte se, milujte fotbal. Mějte sny, nebojte se. A vzkaz bych měl také pro rodiče: podporujte svoje děti, ale nechte jim také volnost, ať samy zjistí, k čemu se hodí. Není správné tlačít na to, že „takhle to profík nedělá“.

Foto: Deník / Jan Pořízek

Svitková: Staňkovi bych dala gól

MARTIN JŮZEK

Loni si o ní povídali teenageři, manažeři i důchodci. Možná byla v jednu chvíli slavnější než Patrik Schick. Psalo se o ní každý den. Důvod? Leckdo rozebíral, proč žena komentuje zápasy mužů na Euru. Druhá kariéra jí vydržela, ale pořád chce především hrát fotbal. Kateřina Svítková v rozhovoru pro Deník hovoří o rozdílech, svém snu hrát za muže Slavie. A také přišla řeč na roli patronky McDonald's Cupu. „Byla jsem v šoku, když mi zavolali. Ale jak se zavádí nový formát, tak proč ne? Je to vážně čest,“ podotkla 29letá fotbalistka s tím, že kvituje změnu pravidel. Každý školní tým musí mít ve svém kádru minimálně jednu dívku. „Případů z minulosti, kdy učitelé nevzali holku, protože nemuseli, je dost,“ dodala česká reprezentantka, která se loni z Chelsea vrátila do Slavie.

Co vy a školní turnaje, viděli ve vás učitelé v Plzni talent?

Ne. Bohužel ne. Přitom jsem chtěla hrát! Ale když jsem přišla na 33. základní školu, nešlo to, aby mě dali mezi kluky. V té době to nebylo možné. Takže jsem sice byla ve sportovní třídě, ale ne mezi fotbalisty. A tím pádem jsem nemohla hrát McDonald's Cup. Pamatuju si, že tehdy to naši kluci zrovna vyhráli, to bylo slávy. Dostali poděkování za reprezentaci.

Kdybyste měla zavzpomínat na školní léta, co si vybavíte ráda?

Já milovala jakýkoliv pohyb, takže jsem vítala jakékoliv závody, soutěže, turnaje. Naopak se přiznám, že mě ne bavilo se učit, sedět v lavici (úsměv).

Byl nějaký sport, který jste vyložene nevyhledávala?

Plavání, protože bylo povinné a dost často jsme šli do bazénu v sedm ráno. Brr, když si vzpomenu, skočit takhle brzo do studené vody... Několikrát jsem se z toho vykroutila.

Není-li teď dítě na speciální sportovní škole, má obvykle tělocvik jen dvakrát do týdne.

HVĚZDA. Kateřina Svítková hrála za Plzeň, Slavii, West Ham a Chelsea. Teď je zpět v Edenu. Obvykle nastupuje v záloze. Foto: Deník/Lukáš Kabaň

Jaký na to máte názor?

Samozřejmě je to málo, ale vím, že takhle to má spousta škol. Ale děti mají i další možnosti. Nebo spíš rodiče: jsou kroužky, spousta možností vést aktivní život. Když se chce, tak to jde. Já si třeba domlouvala, abych mohla i do jiné třídy, když měli tělocvik. Místo pěti hodin týdně jsem měla sedm hodin.

Rodiče někdy bývají bezradní a chtějí poradit. Co byste jim jako úspěšná fotbalista vzkázala?

(přemýšlí) Není nutné, aby děti začínaly s fotbalem úplně brzy. Já začala v sedmi letech, do té doby jsem dělala gymnastiku. Atletika je taky skvělá. Nevadí, když děláte více sportů zároveň. Ale pak by ta specializace měla přijít. Důležitá je chuť a předpoklady.

Hodně dívek končí s fotbalem a sportem obecně v době dospívání. Lze je nějak motivovat?

Fousková: Zařazení dívek je důležitý krok

„Ženský fotbal je globálně nejrychleji rostoucí sportovní odvětví a my jsme rádi, že i v našich podmínkách se nám daří jej posouvat dopředu. O to více mě těší, že se tohoto trendu drží i McDonald's Cup, který vnímám jako již tradiční součást rozvoje mladých fotbalistů a fotbalistek. Finálový turnaj i jeho jednotlivá kvalifikační kola jsou skvělým nástrojem, jak děti přivést ke sportu a k fotbalu, a to je za mě to nejdůležitější. Zařazení dívek do kategorie A je dalším důležitým krokem, který může přilákat více dívek do fotbalu a to je jediné dobře.“

Miroslava Fousková, vedoucí úseku ženského fotbalu ve fotbalové asociaci

Souvisí to i s tím, že v době dospívání už řešíte, co budete dělat v dospělosti, čím se budete živit a ve většině ženských sportů z vás profesionálka nebude. Doufám, že nejen ve fotbale, ale i v házené, volejbale, hokeji a jinde bude více peněz, aby děti viděly možnost, že také sport může být povolání.

Když srovnáte sportovní scénu v Anglii a tady, v čem jsou největší rozdíly?

Fotbal v Anglii, to je jiný svět. Mně přijde, že tady hodně lidí žije jak fotbalem, tak hokejem. Kdežto v Anglii vládne jednoznačně fotbal. Zároveň mi přijde, že tam veřejnost hráče uznává, v Česku je respektu méně.

Do širšího povědomí veřejnosti jste se dostala díky komentování fotbalu. Už opadla ta televizní horečka?

Nevím, já bych řekla, že jsem byla slavná i jako fotbalistka.

Ale loni to byl během Eura opravdu „Svitková boom“, spousta rozhovorů, řešili vás i lidi, co ženský fotbal nikdy neviděli...

Jasně, jde o oblast, kde žádná žena předtím nebyla. Tedy ano, v hokeji, ale ne ve fotbale jako opravdový expert. Počítala jsem s tím, že to tak lidé budou vnímat. Ale z Anglie vím, že tam komentátorky schytávají kritiku dokonce po několika letech, byť říkají to, co chlapi. Hejty jsou prostě jen proto, že si to dovoli říct ženská. Přitom tomu také rozumí!

Jak moc se podle vás liší mužský a ženský fotbal?

Pravidla jsou stejná, pořád je to fotbal. Ubezpečila bych fanoušky, že na hřišti necháváme maximum. Plníme pokyny trenéra, makáme na sto procent. A teď řeknu provokativní myšlenku: jsme i techničtější než chlapi. Jasně, naše těla neumožňují takovou rychlost, důraz, nedáme takovou ránu. Ale doháníme to snahou.

Pojďme k vám. Kolikrát jste se letos dostala do Edenu, abyste viděla výkony party kouče Jindřicha Trpišovského?

Vzhledem k tomu, že bydlím hodinu od Prahy, dávám přednost regeneraci. Dívám se hlavně v televizi. Ale atmosféra v Edenu je skvělá, letos jsem zvládla dva zápasy. Samotnou mě mrzí, že ne víc, vždyť my máme snad nejlepší fanoušky v Evropě.

Jak by to vypadalo, kdyby Kateřina Svítková nastoupila vedle Oscara nebo Lukáše Provoďa? Držela byste s nimi krok?

Tak to by mě taky zajímalo. Pořád doufám, že dostanu někdy šanci, v exhibici, přípravě. Přemýšlela jsem, jaké by to bylo... Myslím si, že technicky bych na ně určitě stačila, ale samozřejmě rychlostně ne, ani tím důrazem. Nevím, jak bych četla tu hru. Těžko říct.

Dokázala byste dát gól Jindřichu Staňkovi?

Myslím, že ano. Věřila bych si na něj.

Lafata o McDonald's Cupu: Takový turnaj současné generaci závidím

Někdejší fotbalový kanonýr David Lafata má k dětem velmi blízko. Učí tělocvik na Gymnáziu Česká.

KAMIL JÁŠA

Učitelé mají představovat vzory, ale ať je to jakkoli smutné, současné děti je tak často nevnímají. Jenže co když se před žáky na hodině tělesné výchovy postaví český reprezentant? To je hned jiná. Takovou možnost mají děti v Gymnáziu Česká, kde učí někdejší fotbalový kanonýr a nejlepší střelec samostatné české ligy David Lafata.

Ve své bohaté kariéře toho zvládl hodně. Góly dával v reprezentaci, býval obávaným střelcem pro všechny gólmány. Jednu věc ale nedokázal. Nedal gól v McDonald's Cupu. „Za mého dětství totiž tento turnaj ještě nebyl,“ vysvětluje patron fotbalové akce, která je určena pro děti školního věku.

Můžete vzít jed na to, že kdyby „Lafi“, jak mu kamarádi od mala říkají, na turnaj vyrazil, střílel by góly jako na běžícím pásu. McDonald's Cup je největší fotbalový turnaj pro žáky a žákyně základních škol. Ve třech kategoriích nastupují do turnaje tisíce chlapců a děvčat ve věku od šesti do jedenácti let. „Rád se dívám na nadšení malých hráčů,“ říká Lafata, který dokonce doma v Dubném pořádá jednou ročně svůj turnaj. Pojmenoval ho Lafi Cup. Jak jinak.

Maminky na něj navaří, napečou, pak se celý den starají o žaludky malých fotbalistů. Atmosféra v Dubném je úžasná. Podobně jako při turnajích McDonald's Cup. „Závidím současné generaci, že má takový turnaj. Vidím na dětech, jak se na něj těší. Kouzlo akce je, že je pro školní týmy. Všichni rádi zapomenou na starosti s matematikou a počítají radši nastřílené góly než příklady,“ podotýká renomovaný kanonýr.

Lafata má k nastupující generaci velmi blízko. Dokonce

EXLIGOVÝ KANONÝR. Útočník David Lafata po skončení profesionální kariéry stále hraje fotbal v nižších soutěžích. Foto: Deník/Kamil Jáša

tak, že je členem pedagogického sboru v jedné z prestižních jihočeských středních škol. „Vyučuju sport v Gymnáziu Česká,“ přikyvuje dnes už bývalá velká hvězda českého fotbalu. „Mám v hodinách i fotbalisty, rozebíráme spolu jejich fotbalovou budoucnost, snažíme se pracovat na tom, co jim třeba v klubu tolik nejde,“ přibližuje.

ZÁLEŽÍ NA RODINĚ

Učitele, jakým je Lafata, by chtěl každý. Nahlas moc nemluví, jen když je to třeba. Když se mu něco nelíbí, nemá problém to studentům důrazně vysvětlit. Se stejnou trpělivostí, s jakou v pokutovém území čekal na šanci, pozoruje postupné zlepšování „svých“ žáků.

Lafata nesdílí názor, že by současná generace byla „sportovně zaostalá“. „Když děti mají podmínky ke sportu, tak je pro ně přirozené, že je sport baví, že se hýbou. Je to ale individuální věc. Záleží na přístupu rodiny, školy,“ míní.

Důležité jsou i příklady.

David Lafata

- člen Klubu ligových kanonýrů a šestinásobný nejlepší střelec první české ligy (v sezonách 2010/2011, 2011/2012, 2012/2013, 2014/2015, 2015/2016, 2016/2017), zároveň nejlepší kanonýr v historii nejvyšší české soutěže
- vítěz ankety Fotbalista roku České republiky 2014 a Zlatého míče České republiky 2015, mistr České republiky (2013/2014) a vítěz Českého poháru (2012/2013, 2013/2014)
- v A mužstvu české reprezentace odehrál v letech 2006 až 2016 celkem 41 zápasů a vstřelil 9 gólů

A právě Lafata je pro děti velkým vzorem. Dokáže jim ukázat i spoustu nefotbalových věcí. Třeba v gymnastickém sále se zhostí nejrůznějších cvičení a sestav se ctí. Nejradši má však kopačák. „McDonald's Cup je skvělá myšlenka hlavně z toho důvodu, že děti zůstávají ve školním kolektivu. Hrají, po zápasech jsou spolu, vytvoří si

lepší školní partu, to jsou přátelství, která vám vydrží celý život. Ti, kteří nehrají, zase fotbalistům fandí. Kluci se učí, a klidně to může být přímo v zápase, jak by se měli chovat k dívkám. Prostě McDonald's Cup je skvělá zábava,“ říká patron oblíbeného turnaje, pedagog a hlavně muž, o kterém byste snad na první pohled ani neřekli, že ještě nedávno byl na fotbalových trávnících zářivou hvězdou.

HLAVNĚ SE BAVIT

A že jihočeské základní školy při procházení dlouhodobých statistik nepatří mezi favority? „Záleží vždy na konkrétní třídě, která se sejde, ale McDonald's Cup je hlavně o zábavě a o tom, aby si děti vybudovaly vztah ke sportu a k pohybu,“ sděluje.

Muž, který – jak už bylo napsáno – nikdy nedal gól na McDonald's Cupu, se může pochlubit výjimečnou vizitkou. A ve světě sociálních sítí studenti moc dobře vědí, jaké mají štěstí na skvělého učitele.

Šmicer: Děti často neví, kdo jsem

MARTIN JŮZEK

Zářil v Anglii, vyhrál Ligu mistrů. Dvěře měl otevřené snad po celém Liverpoolu. Jenže v roce 2025 už je z Vladimíra Šmicer fotbalový důchodce. Nejen, že lidé zapomínají, co se před lety událo... Současní teenageři se po tom ani nepídí! Zní to až absurdně, ale je to tak.

„Když jdu na nějakou besedu, nebo jsem hostem turnaje či fotbalového kempu, často mě musejí představit. Současná generace dětí neví, kdo jsem,“ říká Šmicer, ambasador 26. ročníku McDonald's Cupu.

Muž s ročníkem narození 1973 to bere s úsměvem, navíc ledy povolí, když se začnou řešit obvyklá témata. „Nejvíc otázek míří na to, jestli je podle mě lepší Messi, nebo Ronaldo.“

Co tedy dětem říkáte: Messi, nebo Ronaldo?

Já jsem v týmu Messi. Pořád mě fascinuje, jak dlouho už se pohybuje na té nejvyšší úrovni. Ale naprosto chápu, že je to těžká volba, protože oba jsou jako z jiné planety.

Jaká další témata na akcích tohoto typu probíráte?

Kluci se často ptají, s kým jsem hrál, kdo je můj kamarád. Když zjistí, že jsem působil ve Slavii, někdy řešíme ligu, kdo získá titul...

Neuvažoval jste, že byste si někdy z legrace před nimi zahrál na spartana?

Možná na apríla! (smích). To by se hned provalilo, radši ne.

Ted' otázka na tělo: co vy a fast foody? Máte rád burgery?

Nemám problém říct, že je mám rád. A vůbec nejradši double cheeseburger.

Jaké to bylo v době vašeho dospívání? Kdy poprvé se v kabině řešila životospráva?

Moc ne. Já ale naštěstí sám věděl, že to vyběhám. Samozřejmě pravidelně to nejde. Přesto mám z devadesátých let vtipné historky.

Povídejte.

Vzpomínám na tu slávu, jak byla otevřena první restaurace McDonald's v Praze, ve Vodičkově. Tehdy jsme se chlubili, že tam jezdíme na otočku. Vzali jsme auto, já, Patrik Berger a Jiří Lerch. Často po tréninku a pak zpátky na hotel. Ted' už by něco takového stěží prošlo, hráči jsou víc hlídáni (úsměv).

V poslední době se řešily škodlivé energetické nápoje. Myslíte si, že osvěta proti podobným věcem je na dostatečné úrovni?

Souhlasím s tím, že je potřeba o tom mluvit, upozorňovat děti, vlastně to i nějakým způsobem regulovat. Hlavní roli by však měli hrát rodiče. Závislost, obezita, to jsou strašáky.

Rozhovor jsme spolu dělali už loni, kdy jste vzpomínal na své dětství, tělocvik. Vnímáte, že váš názor má váhu?

Těší mě to. Když jsem byl mladý, byl jsem rád, když jsem potkal někoho významného. Ale zároveň se musím přiznat, že při podobných otázkách mi je trochu i smutno. Uvědomím si totiž, jak ten čas letí. Stárnu.

Ale na hřišti pořád dokážete to, o čem si „normální“ fotbalisté mohou nechat zdát. Platí, že se na Svátku fotbalu zúčastníte exhibice?

Samozřejmě, už se těším. Hlavně na Karla Poborského. Vynoří se vzpomínky, jak jsme kdysi zářili v reprezentaci. No a Pavel Horváth, to je taky stálice, s tím hrajete rád.

Finálový turnaj McDonald's Cupu proběhne v Teplicích. Co jako poloviční Severočech říkáte na změnu majitele? Klub koupila společnost Accolade, za níž stojí fotbalový fanoušek a miliardář Milan Kratina.

Já ho znám, má zdravý názor na fotbal. Přeju mu to, přeju to i Teplicím, půjdou nahoru.

VLADIMÍR ŠMICER

První zápas:
Veřnerice (1979)

Poslední zápas:
Slavia (2009)

81 zápasů
v české reprezentaci

121 zápasů
v Premier League

Zajímavosti:

- » dal vítěznou penaltu Liverpoolu ve finále Ligy mistrů v roce 2005
- » podniká v hoteliérství, z Mariánských Lázní se přesunul do Krkonoš
- » svatbu měl na Staroměstském náměstí v průběhu Eura 1996

FOTO: DENÍK/MARTIN DIVÍŠEK

Tradice i spousta legrace? To je zápas osobností

Hodně gólů, nádherné fotbalové momenty i dost vtípků. Stalo se už tradicí Svátků fotbalu, že před finálovými boji žákovských týmů o poháry a medaile McDonald's Cupu se hraje „předzápas“ osobností a přátel tohoto turnaje.

Děti na vlastní oči vidí ikony historie českého fotbalu. Vítěze Ligy mistrů, české reprezentanty a Fotbalisty roku, hráče, kteří oblékali dresy předních evropských klubů.

Zápas, který se hraje na hřišti stejných rozměrů jako v případě

dětí, přináší většinou demonstraci nevidaných fotbalových kousků českých internacionálů, kteří se tak stávají pro své následovníky velikou inspirací.

Své umění letos předvede také Karel Poborský, jenž prohlásil: „Jako aktivní hráč budu mít v Teplicích premiéru! Jednou, a to v Olomouci, jsem měl tu čest předávat těm nejlepším poháry. Na pár centimetrů jsem viděl radost vítězů i slzy poražených. McDonald's Cup je pro děti nejen skvělou pohybovou aktivitou, ale i výrazným momentem na startu jejich další fotbalové cesty.“

Jedinečnou atmosféru dokresluje speciální moment po skončení zápasu: dojde na focení, selfíčka a také improvizovanou autogramiádu.

Největším bavičem bývá Jakub Kohák, herec, jenž fotbal zbožňuje nejen díky roli v seriálu Okresní přebor: „Říká se o mně, že na trávníku jsem fotbalovým impresáři a básníkem. Fotbal celoživotně miluju, a proto mé srdce plesá, když vidím na trávníku v podání dětí jejich totální oddanost hře a velkou lásku k fotbalu.“

Vtípky rozdává také Pavel Horváth, byť je to v menší míře,

aby si děti nemyslely, že fotbal je jen zábava. „Tehle turnaj je výjimečný, poznal jsem to jako patron jednoho z jeho ročníků a pak jako stálý účastník exhibičních zápasů pro děti. Dokonce jsem jako expert komentoval přímý televizní přenos s Tomášem Radotínským. Za mě je to velká oslava žákovského fotbalu,“ uvedl.

Na trávník kromě této trojice, Davida Lafaty nebo Vladimíra Šmicer dále vyběhnou například Jaromír Blažek, Tomáš Jun, Václav Pilař, Zdeněk Folprecht, Jan Rezek, Štěpán Vachoušek, Pavel Verbíř i Petr Kolečko. (rk)

Historie, rekordy, hvězdy. Co víte o McDonald's Cupu?

Tolik gólů, tolik jmen, tolik radosti i slz. McDonald's Cup je živoucí kronikou fotbalového dospívání v Česku. Vzpomenete si, kdo ze současných reprezentantů kdysi zazářil? Znáte novinku v pravidlech? A co dějepis a zeměpis, umíte? Vyzkoušejte si své znalosti v unikátním kvízu Deníku.

1. McDonald's Cup letos pokořil rekord v počtu přihlášených základních škol. Tušíte, kolik jich bylo?

- a) 2174
- b) 1574
- c) 974

2. Pojďme do světa známých osobností. Patrony jsou v 26. ročníku česká fotbalová reprezentantka Kateřina Svitková a jeden její mužský protějšek. Jde o...

- a) Tomáše Holeše
- b) Lukáše Kalvacha
- c) Martina Vitéka

3. Oficiální archiv turnaje sahá do roku 2003, kdy se z prvního triumfu vůbec radovali školáci z Olomouce, leč první zápasy byly sehrány už v devadesátých letech minulého století. Víte, v které sezoně vznikl McDonald's Cup?

- a) 1995/96
- b) 1997/98
- c) 1999/2000

4. Kde vyvrcholil loňský ročník?

- a) na Letné v Praze
- b) v Malšovické aréně v Hradci Králové
- c) na Andrově stadionu v Olomouci

5. Turnaj má i svého bratříčka. Hraje se pod stejným názvem, v které zemi?

- a) na Slovensku
- b) ve Slovinsku
- c) v Brazílii

6. Nedávno zářili kluci z Příbrami, v jejich řadách nadchl hráč s nepříliš obvyklým jménem. Kdo dal v roce 2022 hned 23 gólů?

- a) Valéry Koffi
- b) Yurii Shiman
- c) Oliver Ughetto

7. V ročníku 2018/19 mnohým učaroval talentovaný šumperský fotbalista Daniel Smékal. Zájem o něj měly přední české kluby. Kde hraje dnes?

- a) ve Slavii Praha
- b) v Baníku Ostrava
- c) fotbalu se nevěnuje

8. Pojďme více do historie. V ročníku 2008/9 získal trofej pro nejlepšího střelce jeden současný fotbalový reprezentant. Kdo?

- a) Patrik Schick
- b) Václav Černý
- c) Tomáš Chrást

9. „Je to pořád sport a míč je kulatý.“ Zajímavé klíče zvolil při debatě o plánech na letošní ročník učitel Stanislav Paleček. Tušíte, odkud je? Nápověda: Ioni hrál skoro až ústřední roli...

- a) z Hradce Králové
- b) z Ostravy
- c) z Českých Budějovic

10. Letošní sezona představila i přelomovou novinku v pravidlech. O co jde?

- a) každá škola může na střídavý start využít jednoho žáka z gymnázia
- b) během zápasu může každý tým využít právo na jednu penaltu
- c) každý tým kategorie A musí mít v kádru alespoň jednu dívku

11. Exhibiční zápas osobností si v Teplicích poprvé zahraje někdejší reprezentant Karel Poborský. Čím proslul?

- a) lobem na Euru 1996
- b) penaltou na Euru 1976
- c) oslavou na Euru 2016

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI:

1A, 2C, 3B, 4B, 5A, 6A, 7C, 8B, 9A, 10C, 11A

HODNOCENÍ:

11 správných odpovědí
Neuvěřitelné! Nezaložil/a jste McDonald's Cup právě vy?

10-8 Je vidět, že máte McDonald's Cup v malíčku. Téměř. Ale každý nemusí vědět vše, že?

7-5 Průměr. Čtete víc Deník, nejen o McDonald's Cupu se dozvíte spoustu zajímavostí.

4-2 Nevědomost neomlouvá, ale nebojte se, doma se snad zlobit nebudou. Příště si tu čtyřku opravíte.

1-0 Co se vám vybaví, když se řekne McDonald's? Radši neodpovídejte, už ne.

Doporučte tento kvíz kamarádům, spoluhráčům i tělocvikářům. Stačí načíst tento QR kód. Sdílejte, srovnajte svoje výsledky, pochlubte se ostatním!

Partneři 26. ročníku McDonald's Cupu

